N°. 2653 — 1856.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

WOENSDAG 23 JANUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters be.aalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 22 Januarij.

De koperen-plaatjes-zaak is langen tijd een teer punt voor den *Nieuwsbode* geweest, die haar schroomde aan te raken, als liep hij gevaar van er zich aan te branden. Die vrees schijnt hij thans te hebben afgelegd. Hij levert in zijn Nommer van Zondag en Maandag een artikel van drie volle kolommen druks, waarin hij, als ware hij lid der Tweede Kamer en in de raadzaal van 't Binnenhof gezeten, den heer van Hoëvell toespreekt in gebrekkige taal en kreupele bewijsvoering, om hem tot de intrekking van zijn voorstel van *enquête* te bewegen. Op welken grond? Dat zal ons de *Nieuwsbode* gaan zeggen, en hij zal daarbij de proef op de som leveren, hoe een onhandig vriend gevaarlijker is dan een vijand.

De *Nieuwsbode* »houdt met duizenden in het land de in deze zaak betrokken ministers voor eerl ke mannen, voor mannen van goede trouw!" Nu heeft hij zich »ter lekture nedergezet van *alles* wat daarover gedrukt is en nergens *iets* gevonden waardoor die overtuiging, in het allerminste zelfs, kon aan het wankelen gebragt worden, wel waardoor, zoo noodig, die overtuiging geheel bevestigd werd." Derhalve bleef hem »het terrein der menschelijke dwalingen over." — En nu die dwalingen wikkende en wegende heeft hij — »altoos met die eerlijkheid en goede trouw voor oogen — wel kleine en gewone dwalingen gezien, geen groote; die »kleine en gewone dwalingen" erkende hij »te moeten toeschrijven, deels aan de nieuwheid, de eenigheid der zaak, deels aan gebreken in onze wetten regelende de nederlandsche en oost-indische munt, regelende het verband tusschen de departementen van Koloniën en Finantiën, doch ook aan het niet doorzien van onverwachte dingen." En aan die argumentatie voegt nu de *Nieuwsbode* het volgend besluit toe: »Ziet gij het, mijnheer het geachte lid uit Almelo! waarom wij (*Nieuwsbode*) geene enkele vraag meer te doen hebben in deze zaak?" Dat zal de heer van Hoëvell niet zien; hij zal u antwoorden: Als er misgetast is, dan is het goed te weten door wien en hoe het kwam dat men mistastte. Overigens, mijnheer de *Nieuwsbode*, als gij u »niet door den doolhof der *details* wilt bewegen," en, zoo als gij zegt, »juist het tegendeel" wilt; dan betuigt gij 1°, dat de zaak duister is. Dat is zij niet geworden door mij, maar door hen, die haar moesten ophelderen, en wier getuigenissen weinig licht gaven en niet altijd overeenstemden; en 2°, geeft gij te kennen, dat gij de zaak in hare bijzonderheden niet aandurft, en geeft gij aanleiding tot het schadelijk en ongegrond vermoeden, dat achter de bijzonderheden, waarvan gij liefst niet spreekt, iets kwaads zit. Hetgeen nog bevestigd wordt door uw onbegrijpelijken raad aan de ministers gegeven, dat zij in 't vervolg niet meer moeten antwoorden op de vragen, die hun nog zouden kunnen worden gesteld in deze zaak, maar zich liever verwijderen uit de raadzaal, zoo dikwerf zij nog ter sprake zal worden gebragt. En die raad wordt dan nog daarop gegrond, dat niemand, zelfs in het beste wat hij in zijn leven gedaan heeft, bestand zou zijn tegen eene *enquête*, als de heer van Hoëvell die voorstelt. De *Nieuwsbode* maakt daar een verdacht kompliment aan de ministers, en als hij daar zijn eigen hart openbaart, dan is daarin wel eene meer gemoedelijke getuigenis van ootmoed, dan wij in zijne fiere kolommen gewoon zijn op te merken.

In allen geval, en dit is het wat wij bedoelden met dit artikel van den *Nieuwsbode* te bespreken, men ziet de onhandigheid van het blad, dat tot orgaan strekt van de protestantsche heethoofden, en waarachter de mannen zitten, die verlangen 't roer van Staat te bemagtigen. [illegible] verdediging loopt uit op een in verdenking brengen van de mannen, die men in bescherming neemt. Wij hebben geen lust om het gansch artikel te doorloopen; het zou ons anders gemakkelijk vallen aan te toonen hoe ieder woord tot vergoelijking aangebragt grond geeft tot [illegible] vermoedens ten opzigte der betrokken ministers.

Wij behooren niet tot degenen, die eene *enquête* begeeren. Maar als de *Nieuwsbode* in zijne volgende artikelen voortgaat — want hij belooft er meer over de zaak en nog hebben wij slechts het eerste voor ons liggen — met eene verdediging te leveren die op eene beschuldiging uitdraait; dan spreken wij er geen borg voor, dat hij eene goede zaak niet bederft.

Hetzelfde artikel van den *Nieuwsbode* geeft nog een ander bewijs van zijne onhandigheid. Men weet hoe warm en heftig een voorstander hij is van de beruchte quæstie van Kockengens kerk, eene ellendige zaak, waarvan men eene staatsquæstie heeft gemaakt. Die zaak hangt reeds lang voor de koperen plaatjes-quæstie. Zij is toegelicht van alle zijden. De daarbij betrokkene ministers moeten door den *Nieuwsbode* worden gehouden voor eerlijke mannen, voor mannen van goede trouw. Of komt die eer slechts toe aan de ministers in de koperen plaatjes betrokken? Uit het gansch verloop der zaak blijkt, als men »zich ter lekture nederzet van alles wat daarover gedrukt is," dat er »nergens *iets* gevonden" wordt »waardoor die overtuiging kan aan het wankelen gebragt worden." Op zijn ergst genomen, — en het is verre van te blijken dat in de zaak van Kockengen het geval daar is, blijft er »een terrein van menschelijke dwalingen over." En nu die dwalingen, als men ze toegeeft, wat wij niet doen, »die »dwalingen wikkende en wegende, hebben wij, — altoos »met die eerlijkheid en goede trouw voor oogen, — wel »kleine en gewone dwalingen gezien, geene groote; die »kleine en gewone dwalingen erkenden wij te moeten toe»schrijven deels aan de *nieuwheid*, de *eenigheid* der zaak, »deels aan gebreken in onze wetten, deels ook aan het »niet doorzien van onverwachte dingen."

»Gij ziet het," mijnheer de *Nieuwsbode*! waarom wij »geene enkele vraag meer te doen hebben in deze zaak. »Voor ons, die geene reden hebben, om de betrokkene »ministers niet gaarne in de persoonlijke achting te zien »deelen, die zij als eerlijke mannen, als mannen van »goede trouw genieten, is dat vragen en nogmaals vra»gen om meer duidelijkheid niet het middel, waardoor »die achting zou kunnen bevorderd worden." Zoo spreekt de *Nieuwsbode* in de zaak der koperen plaatjes. Wij, daarentegen, zijn niet bevreesd, dat door het vragen en nogmaals vragen om meer duidelijkheid, de Regering zal worden in verdenking gebragt van kwade trouw in de zaak van Kockengen. Maar wij weten dan nu — *habemus confidentem reum* — waarom de *Nieuwsbode* steeds nieuwe inlichtingen wil in de zaak van Kockengen, en ze volstrekt niet wil in de zaak der koperen plaatjes.

Men weet wat men hier te lande vermag, wanneer men zich van de geld-quæstie als van een hefboom bedient ter opruijing van het volk. Het spreekwoord: »die aan mijn geld komt, komt aan mijn leven," is van inheemschen oorsprong. Die een deel van het volk weet te beduiden, dat er jagt gemaakt wordt op zijn geld en goed en het aan 't gevaar bloot stelt van dit te zullen verliezen — 't zal hem gemakkelijk vallen het volk te verontrusten.

De *Fakkel* weet dat; en van daar dan ook dat zij op nieuw haar publiek wil doen gelooven, dat de Katholieken een toeleg gesmeed hebben om te hernemen de door de Protestanten in bezit genomen kerkgebouwen en andere eigendommen van alonde herkomst. »De *Marianen* [d. i. de Katholieken] handhaven in al hun tegenwoordig drijven, in al hun ijveren, in al hun liegen en lasteren van de Protestanten, hun (vermeend) regt op alle kerkelijke goederen, op alle Kerken, op alle Godshuizen, sedert de hervorming in het bezit der Protestanten" Zoo schrijft de *Fakkel*. En inderdaad, wat zij schrijft, is zóó valsch en zóó laaghartig tevens, dat het de eer eener wederlegging niet mag waard gekeurd worden. Wij zijn er, op het oogenblik dat eenige woelgeesten ons »de vijanden van Koning en Vaderland," eenen verdelgingsoorlog willen aandoen, wij zijn er, waarlijk, wel aan toe om op de herovering van de den Katholieken oud tijds onteigende goederen bedacht te zijn! Wij hebben voor wat hooger en kostbaarder is dan hout en steen, wij hebben voor onze dierbaarste regten en vrijheden thans in de bres te staan: de *Fakkel* weet dat zoo goed als wij.

Desniettemin zoekt zij echter de Protestanten bang te maken en tot het uiterste te brengen, door de Katholieken te beschuldigen van wat wij vernomen hebben. — Hoe het mogelijk is? — Dat men 't nog vragen kan! Herinnert men zich dan niet, dat grootendeels met die ongerijmde beschuldiging de April-beweging gemaakt is en weet men dan niet dat »de vijand" weldra voor goed moet verslagen worden? Welk beter middel om dat doel te bereiken, zoo redeneert de *Fakkel*, dan de herhaling en verspreiding van dezelfde beuzelpraat, waarmeê wij, in 1853, de protestantsche menigte zoo kostelijk hebben beet gehad? Men ziet dat de *Fakkel* haar volkje meent te kennen. Ditmaal echter zouden hare berekeningen wel eens deerlijk kunnen falen.

In hetzelfde artikel, waaraan wij de aangehaalde regels ontleenen, worden de Katholieken van Nederland »eene *brute* massa" gescholden. »*Brute: Animal privé de raison. Il se dit principalement des bêtes qui sont le plus dépourvues d'intelligence et de sensibilité* (1)." Aldus de *Dictionnaire de l'Académie*. Dit ter toelichting van het beweren, dat de organen der protestantsche pers eenen meer gematigden toon aanslaan. Wij nemen intusschen nota van de weinig vleijende qualifikatie. »Eene *brute* massa," zietdaar, Katholieken, wat we zijn.

De *Kerkelijke Courant* veroorloofde zich dezer dagen het volgende te schrijven, dat niet onopgemerkt mogt gelaten worden:

»'t Lust ons niet hier te herhalen, wat wij door voorbeelden bewezen en later welligt door meerderen zullen te bewijzen hebben, dat de katholieke zuster van liefdadigheid een groote vlek op haren arbeid doet kleven door de proselieten-makerij, waarmeê zij zich ophoudt, niet alleen, maar vooral door de schromelijke onbarmhartigheid, die zij ten aanzien van protestantsche lijders aan den dag legt."

Niemand, die door zulke taal meer benadeeld wordt dan hij, die de onbeschaamdheid heeft ze te spreken. De Protestanten-zelven weten wel beter. Welke waarde, ten overvloede, eene onverantwoordelijke beschuldiging heeft als die van de *Kerkelijke Courant* make men op uit het volgende wat de predikant A. Losgert, te Grave, aan de *Fakkel* schrijft. Hij meldt het volgende:

»Onder dagt. van 16 October des vorigen jaars werd mij door een ambtsbroeder in Gelderland kennis gegeven, dat eene vrouwelijke zieke zijner Gemeente, aan eene ongeneeslijke kwaal lijdende, in het *St. Catharina Gasthuis*, als zijnde van Grave geboortig, was opgenomen. Ik werd verzocht, haar onder mijn herderlijk opzigt te nemen en te bezoeken. Getrouw aan mijne verpligting als godsdienstleeraar, nam ik die taak gereedelijk op mij. Het was den 19 Oct. dat ik de kranke, die daags te voren naar hier vervoerd was, en die ik op 23 Nov. 1827 gedoopt had, maar na verloop van tijd met hare ouders naar elders vertrokken was, voor het eerst bezocht. Van dat tijdstip af kwam ik in het Gasthuis eerst wekelijks, later eenige malen in de week, verder dagelijks en dikwijls zelfs, naar mate haar toestand verergerde, twee malen daags bij haar. — Het heeft mij nimmer aan de ruimste gelegenheid ontbroken, om met haar te spreken en zelfs met haar alleen te zijn, wanneer ik het verlangde, ten einde haar in het uitzigt des doods, overeenkomstig hare Hervormde belijdenis, over hare hoogste belangen te onderhouden. Vrij en zonder eenige verhindering las zij dagelijks, zoo lang haar toestand het gedoogde, in den Bijbel, dien ik haar gegeven had. Wat ik begeerde, werd voor haar welzijn gedaan. Zoo dikwijls ik den wensch te kennen gaf, dat men mij zou laten roepen, om in het gesticht te komen, wanneer de zieke onder benaauwdheid en smarten mijne toespraak en godsdienstige vertroostingen behoefde, werd het altijd naauwkeurig en stipt opgevolgd.

»De ongelukkige is op 31 Dec. bezweken. Het is geenszins mijne bedoeling van haar Christelijk uiteinde

---

(1) *Brute*: Een dier van rede beroofd. Men noemt zoo inzonderheid de beesten, die het meest ontdaan zijn van verstand en gevoel.

te gewagen. Heb ik haar, die ik heb leeren kennen als geduldig in zwaar lijden, onderworpen in vele beproevingen, die haar van de hand des Heeren toekwamen, en vertrouwend op zijne liefde, dat deze langdurige krankte tot haar eeuwig geluk zou dienen, vaak met Christelijke belangstelling en mededoogen bezocht, ik dank den Algoeden in den hemel, dat hoezeer ook mijn hart gebroken werd, als ik aanschouwer van haar veelvuldig lijden was, haar ziek- en sterfbed mij aan de andere zijde stof van blijdschap gegeven heeft.

»Hoe dikwerf was ik getuige van de grootste zachtmoedigheid en het geduld, waarmede zij behandeld wierd, getuige van de voorbeeldelooze liefde, waarmede zij door de *geestelijke zusters* van het gesticht verpleegd is, — ja, getuige van de vele opofferingen en zorgen, die men inzonderheid voor deze kranke zich getroostte! — Ik zou aan de waarheid zoowel als aan mijn pligt te kort doen, wanneer ik niet openlijk vermeldde, dat ik ten hoogste voldaan was over al hetgeen aan de zieke gedaan is, en ik heb gezien en bijgewoond, waarbij ik opmerk, dat ik op alles naauwkeurig acht heb geslagen, en veeltijds in het Gasthuis kwam, wanneer mijne komst niet te verwachten was. Zij genoot het voorregt, dat hare godsdienstige belijdenis onaangeroerd bleef en geëerbiedigd werd door allen, die haar omringden. Het heeft mij niet ontbroken aan vele gelegenheden, om daarnaar onderzoek te doen, doch geen schijn of blijk is mij voorgekomen, dat men zich heeft toegelegd, om inbreuk op hare godsdienst te maken of van aangewende pogingen, om haar tot de Roomsche godsdienst over te brengen.

»Ben ik tevreden over de menschlievende en Christelijke behandeling, die zij in allen opzigte in het Gasthuis genoten heeft, waarin men ten einde toe heeft volgehouden, zoodat ik zeggen kan, dat haar nimmer iets ontbroken heeft, wat medelijden, pligt en Christelijke liefde met volharding en onbezweken trouw voor onze ongelukkige, lijdende en zwaar bezochte medechristenen en natuurgenooten doen kunnen; wist ik bij dagelijksch aanschouwen en ervaring, hoe ieder gedurig gereed was, de ongelukkige te helpen en lafenis toe te brengen, en wat bittere nachten van strenge koude door de *geestelijke zusters* aan het ziekbed der lijderes zijn doorgewaakt; — zou ik mij dan niet nog te meer voldaan rekenen, bij de bewustheid en het zeker weten, dat zij gestorven is in het geloof dier kerk, waarin ik haar voor 28 jaren gedoopt heb, aan welker godsdienst zij innig gehecht was en mij meermalen betuigd heeft ten einde toe te zullen volharden en de eeuwigheid te willen ingaan.

»Toen haar sterven nabij was en ieder oogenblik konde verwacht worden, zeide mij een der Regenten, dien ik in het Gasthuis sprak: »*wat gij verlangt, zal geschieden*," en door de *Moeder* van het gesticht, eene achtingswaardige vrouwe, met wie ik meermalen *afzonderlijk* over den toestand der zieke en alle hare aangelegenheden gesproken heb," werd mij in die dagen gevraagd, wat ik bij haar overlijden wenschte, met de betuiging, dat niets aangenamer zijn zou dan mij genoegen te geven. Wat lag mij nader aan het hart, dan het afsterven van eene Protestant in het geloof onzer godsdienst, en eene begrafenis naar protestantsch gebruik? — Dat alles is mij verzekerd en gegeven geworden, zoo als ik het wenschte, en meer dan ik begeeren kon, heeft men getracht mijne wenschen op te volgen, ten einde in alles te toonen, dat de godsdienst der verpleegde kranke ten volle geëerbiedigd werd, en hoe ook roomsche *geestelijke zusters* zich aan de kranke met ware zelfsopoffering hadden toegewijd, ik niettemin bij slotsom zien zou, dat Protestanten, hoezeer verpleegd door *roomsche geestelijke zusters*, verzekerd mogen zijn, dat zij gaarne hulpe bieden en ook met liefde weten te verzorgen degenen, die niet van het geloof der Roomsche Kerk zijn.

»Het is daarom, dat ik mij dan ook grootelijks verpligt heb geacht, mijne dankbaarheid te betuigen, zoo aan heeren Regenten van het algemeen armbestuur en het *St. Catharina-Gasthuis* der stad, als aan de *Moeder* van het Gesticht, en inzonderheid aan die *geestelijke zuster*, welke ik gedurende meer dan tien weken bij iedere keer, dat ik in het Gasthuis kwam, in de kamer der gestorvene heb aangetroffen en onophoudelijk bezig vond met mijne zieke te helpen en haar op het liefderijkst te verzorgen, die geen enkel oogenblik van haar ziekbed week of de kamer verlaten heeft, dan om mij met de zieke alleen te laten, wanneer dat voor mijne toespraak en gebeden noodig was."

Aldus de predikant Losgert, een regtschapen man, die zegt wat hij gezien heeft en aan de waarheid niet te kort doet, maar haar openlijk hulde toebrengt. Aldus een predikant en wat die eene eerlijk genoeg is te schrijven kan door alle Protestanten, die bij ondervinding weten wat eene liefdezuster is, bevestigd worden. Zeg, klinkt het dan niet fraai de *Kerkelijke Courant* te hooren gewagen van die »groote vlek van proselietenmakerij, die op den arbeid van de liefdezusters kleeft en van de schromelijke onbarmhartigheid, de zij ten aanzien van protestantsche lijders aan den dag legt?"

Men leest in het *Handelsblad*:

»De Kardinaal-Aartsbisschop van Weenen heeft in eene zitting van de Severinus-vereeniging, op 14 dezer, te kennen gegeven, dat de oude Aartbisschop van Milaan en de Patriarch van Venetië, beide zeer brave maar eenigzins van geest bekrompene mannen waren, welke door de vrijmetselaars en Mazzinisten *verleid* waren tot eene poging om zich van de censuur over de drukpers meester te maken! Het was niet de schuld van die aan God en zijne Kerk gewijde mannen, dat zij een onwettigen stap hadden gedaan: voor deze misdaad moesten alleen de republikeinen en Giobertisten verantwoordelijk gemaakt worden!!"

Wij aarzelen niet een formeel *démenti* te geven aan het *Handelsblad*, dat door zijnen berigtgever verleid is tot het publiceeren van een allerbelagchelijkst fabeltje.

Wij waarschuwen tegen het onderstaande, dat in het *Handelsblad* voorkomt en ons verdacht uitziet:

»Uit eene der voornaamste binnensteden van Rusland schrijft men aan een geacht handelshuis te Amsterdam als volgt:

»»Ten onregte verkeert men buitenlands in den waan, dat het verbod van uitvoer der granen uit Rusland voor eene politieke demonstratie is te houden. Dit is echter niets anders dan een noodzakelijke maatregel ten behoeve der onderdanen tegen eene onnoodige duurte, zoo al niet gebrek. Eenige door een gunstigen oogst gezegende provincien, zoo als Wologda en Wiatka, uitgezonderd, hebben vooral het Westen en Zuiden een minder gunstige inzameling en groote behoefte aan toevoer van haver, alsmede van andere zomergranen en roggemeel uit onze provincie. Het gevolg daarvan is dat onze boeren daarbij zoo goed staan, dat zij er niet aan denken kunnen om rogge ter markt te brengen, waardoor het hoogst moeijelijk blijft, bij groote partijen granen voor den handel naar onze zeehavens ter exportatie te koopen.

»»Daarbij komt in aanmerking, dat zelfs met het herstel der onbelemmerde scheepvaart de uitvoer van koren zal verboden blijven; zoo lang het resultaat van den aanstaanden oogst in 1856 onbekend is, zal men aldus buitenslands zich vergeefs vleijen om met het sluiten van den vrede in den loop van het jaar 1856 toevoeren van granen uit Rusland te zullen ontvangen.""

Deze korrespondentie heeft wel het aanzien van de granen in de hoogte te willen houden, 'tgeen niet gelukken zal.

Z. M heeft benoemd tot burgem. van Buren G. H. van Everdingen.

De minister van Binnenl. Zaken heeft aan J. L. Baudrihaye c. s., onder de firma van L. de Rijk en Comp., tot wederopzegging en voor zoo veel het nederlandsche grondgebied betreft, vergunning verleend voor eene stoombootdienst van Roermond naar Maastricht en Luik en omgekeerd, tot vervoer van reizigers en goederen.

De minister van Binnenlandsche Zaken brengt ter algemeene kennis, dat door hem op Dingsdag den 29sten Januarij aanstaande, des namiddags ten één ure, in de zaal van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, op het Binnenhof te 's Gravenhage, zullen worden uitgereikt de medailles, die aan Nederlandsche inzenders van voorwerpen op de Tentoonstellingen van Schoone Kunsten en Nijverheid, in 1855 te Parijs gehouden, zijn toegekend: een en ander volgens de opgaven, voorkomende in de *Staats-Courant* van 7 December 1855 en in de onderstaande lijst, door de Hoofd-kommissie voor die tentoonstelling, voor zooveel de nijverheid betreft, opgemaakt en, door tusschenkomst der sub-kommissiën, aan de belanghebbenden medegedeeld.

De minister van Oorlog heeft ter kennis van de gegadigden gebragt, dat er voor eenige hoefsmeden gelegenheid bestaat, om voor dienst in de Oost-Indiën te worden aangenomen.

Zij die, daartoe genegen zijn, zullen zich aan de militaire dienst bij het regement kavallerie in de Oost-Indiën voor den tijd van zes jaren, in te gaan met den dag van inschrijving, moeten verbinden.

Zij zullen met een handgeld van *f* 80, als hoefsmid-kavalarist worden geëngageerd in Indië, behalve de gewone soldij, eene toelage van 50 duiten (waarvan 120 in den gulden) daags genieten, waardoor het vast inkomen van een hoefsmid-kavalerist wordt gebragt op 100 duiten daags, en dat van een brigadier-hoefsmid op 110 duiten daags, en voorts ontvangen eene betaling van 100 duiten per maand voor ieder paard, dat beslagen wordt en 10 duiten per maand voor ieder paard voor het uitsteken der hoeven, met vrij gebruik tevens, voor zoo veel mogelijk, van gereedschappen.

Wij ontvangen het volgende schrijven uit 's Hage, dd. 17 dezer:

»Het gerucht uit Hellevoetsluis, als zou aan Zr. Ms. fregat *Prins Alexander* order gegeven zijn, om onmiddellijk te repatriëren, als bestemd om een nieuw benoemden gouverneur-generaal naar Oost-Indiën over te brengen, blijkt mij bij informatie niet gegrond te zijn. Ik ben stellig onderrigt dat de heer Pahud, zoo als ook dadelijk was besloten, *niet* per scheepsgelegenheid, maar per land mail zal vertrekken. (*Amst. Cour*,)

UTRECHT, 20 Jan. Dezer dagen overleed alhier, in 92jarigen ouderdom, de heer A. Losgert, één der twee laatst overgeblevenen, die deel namen aan den slag bij Doggersbank. Tijdens het bezoek van Z. M. den Koning in deze stad in 1853, werd de heer Losgert, te dier oorzake, door Z. M. benoemd tot ridder van de Eikenkroon.

LEEUWAARDEN, 19 Jan. In den nacht van den 18den is ten huize van den heer Beekhuis, notaris te Buitenpost ontvreemd eene som van nagenoeg *f* 2000 aan munt- en bankbilletten en zilveren muntspecien, benevens de kas of aanteekeningboeken. De diefstal is gepleegd door middel van braak en inklimming. De daders of dader is men nog niet op het spoor.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 Jan. Men blijft zich hier in het vooruitzigt van een spoedige vrede verblijden, en de afkeuring die de heftige taal der engelsche bladen uitlokt, is algemeen. Zoo bevat de *Pays* onder anderen een artikel: *de engelsche drukpers en de vrede* getiteld, waarin de overdreven aanmatiging en de zucht om moeijelijkheden te verwekken, welke in de engelsche bladen zoo duidelijk doorschemert, aan de kaak worden gesteld. »Wat eischt men toch in Engeland," zoo zegt de *Pays*, »meer dan de sterke waarborgen, voortvloeiende uit de onzijdigheid der Zwarte Zee, de vrijheid van den Donau, de onafhankelijkheid der vorstendommen en de onschendbare souvereiniteit des Sultans?"

»Maar Rusland is niet geheel ontwapend zeggen de britsche organen, wij moeten hem nog grooter slagen toebrengen; zijne *vernietiging* is hetgeen wij behoeven!"

— Het bal dat gisteren avond op de Tuilerien gegeven werd, was door ongeveer 500 personen bezocht. De Keizer droeg de orde van den kousenband, en doorkruiste met de Keizerin aan den arm de zalen. HH. MM. hebben geen deel aan den dans genomen, om de ver gevorderde zwangerschap der Keizerin.

— De graaf Arthur de Bertrand, zoon van den edelen generaal, die Keizer Napoleon op St.-Helena volgde, en de ballingschap met zijn meester deelde, heeft een post in de hofhouding des Keizers erlangd. Hij wordt in de wandeling Bertrand de St.-Helène genoemd.

— De heer von Seebach is tot grootkruis van het legioen van eer benoemd.

— Het gerucht, dat er een wapenstilstand gesloten zal worden, blijft aanhouden en heeft nieuw voedsel ontvangen door de zeer vredelievende taal, die graaf Walewski, minister van Buitenlandsche Zaken, bij de ontvangst van het *corps diplomatique* gesproken heeft.

— De *Moniteur* verklaart, op grond van gedane proefnemingen, dat het uit Amerika ingevoerde meel volkomen geschikt is om tot broodbereiding te worden gebezigd, dat het hierin bij het inlandsche meel niet achterstaat en ook even voedzaam is als het laatstgenoemde.

— In de Champs Elysées regts en links van het industrie-paleis, zijn twee bronzen standbeelden opgerigt, namelijk dat van Olivier de Sèvres, bijgenaamd de vader van den franschen landbouw en dat van Buffon.

— Op de graanmarkt te Havre heeft zich dadelijk de voordeeligste uitwerking getoond van de vredetijding uit Weenen.

— Tijdingen uit Konstantinopel van 7 dezer doen het voorkomen, alsof het gevaar in Azië toch zoo groot niet is als men eerst gemeend heeft. Volgens de laatste berigten uit Erzerum en de mededeelingen van Ismail-Pacha, kunnen de Russen zich niet op marsch begeven om eene aanvallende beweging aan te nemen, zoolang de grond niet met veel minder sneeuw bedekt is. De turksche regering heeft dus nog drie of vier maanden voor zich, om hare maatregelen te nemen. Ismail-Pacha is van oordeel, dat men Erzerum zal kunnen dekken, in weerwil van de versterkingen welke generaal Muravieff bekomen heeft. Daartoe heeft men echter een ander generaal noodig dan Selim-Pacha, aan wiens onbekwaamheid en werkeloosheid men het den val van Kars voor een groot gedeelte toeschrijft. Men verwijt hem, dat hij met een weinig stoutheid en bekwaamheid die plaats van het noodige had kunnen voorzien, daar minstens 40.000 man. kavallerie vereischt werden om haar geheel in te sluiten, terwijl Muravieff over niet meer dan 8 à 10.000 man te beschikken had.

— Er is, zoo als men weet, sprake geweest om Omer-Pacha voor een krijgsraad te roepen; de ministers durfden het echter zoo ver niet drijven en het was op zijn

meest, dat zij hem om eenige opheldering durfden verzoeken. Het schijnt dan ook, dat zijn gedrag met grond berispt kan worden en dat hij de turksche zaken zoo ver gebragt heeft als hij konde; alleen onoverkomelijke bezwaren hebben hem in zijn voornemen gestuit.

— Brieven uit Konstantinopel van den 7den Januarij, melden dat het turksche ministerie van oorlog weder in geldverlegenheid was, ten gevolge van oneenigheden met de kommissie, die van wege de westersche mogendheden toezigt houden moet op de aanwending der door de turksche schatkist onder borgzegging dier mogendheden opgenomen gelden. Deze kommissie had, na uitvoerige rekening van de vroeger voor den oorlog gedane uitgaven ontvangen te hebben, eene som van zes millioen gulden uit de geldleening voor den minister beschikbaar gesteld, maar toen deze kort daarna weder eene aanvrage om fondsen deed, ontving hij ten antwoord dat hij vooraf rekenschap van de reeds verstrekte gelden moest afleggen; en hiertoe scheen de minister niet te kunnen besluiten.

— Men vindt in de dagbladen de volgende niet onaardige anekdote:

Pierre D., de zoon eens landbouwers, was van zijne jeugd af aan een aardige, maar strijdlustige en onhandelbare knaap, men voorspelde zijnen ouders dan ook reeds vroegtijdig, dat niets van hem teregt zoude komen dan een lediglooper en in de gevolgen een slecht mensch. Toen Pierre evenwel 14 jaren oud was begon hem het werken aan te staan; hij arbeidde ijverig en zwaar, en hij zoude dan ook aan de voorspelling reeds toen eene logenstraffing gegeven hebben, indien hem zijne zucht naar guitenstreken niet bijgebleven ware. Zoo was het een hartstogt van den slimmen guit geworden, om zich ten koste van zijne ligtgeloovige buurlieden te vermaken en slaagde hij er door allerlei kunstgrepen werkelijk in om den roep eens toovenaars te krijgen. Den een voorspelde hij dat hij te huis komende den duivel in zijne woning zoude vinden in de gedaante van een pad, na tevorens eigenhandig het dier door het geopende raam der woning geworpen te hebben. Den ander voorspelde hij, dat zijn kool geen vrucht, maar alleen bladeren zou dragen, en dan begaf hij zich des nachts in het veld en sneed de planten het hart uit, met dat gevolg dat de landbouwer, tot zijne stomme verbazing, twee maanden later niets anders vond dan reusachtige bladen, geen kool. De vader van Pierre begreep dat alles echter veel beter en bestrafte na iedere tooverij die hem ter oore kwam, den guit met stokslagen, doch het baatte niets. En toen Pierre op zekeren dag de eijeren der buurvrouw had ledig gezogen en de in ieder ei met eene naald gemaakte opening weder met kalk had digt gestreken, joeg hem zijn vader eindelijk de deur uit met verbod om ooit terug te keeren of zelfs iets van zich te doen hooren. Daar nu de aldus op straat gezette guit reeds zijn negentiende jaar was ingetreden, vond hij niets beters dan dienst te nemen en schikte zich overigens ten eenenmale in den vaderlijken wil, want van af het jaar 1851, waarin dit voorviel, hoorde men niets meer van hem.

Hoe groot nu ook de toorn eens vaders moge zijn, zijne gramschap is niet bestand tegen den verzachtenden balsem des tijds, vooral wanneer die toorn slechts gegrond is op jeugdige streken van zoo weinig beteekenenden aard als die van Pierre. Wanneer zijne vrouw hem dan ook weenende verweet, dat hij te hard voor den knaap geweest was, wist hij niets te antwoorden, en toen hij weinige maanden geleden door middel van een der krijgsmakkers van Pierre vernam, dat deze bij een gevecht aan de Tschernaïa gesneuveld was, gaf hij aan zijne smart en wanhoop onverholen lucht.

Den 9e dezer keerde onze landbouwer van de markt der hoofdstad naar zijn dorp terug, toen zijn kar, op den Boulevard du Temple gekomen, niet verder voorwaarts kon door de daar opeengepakte nieuwsgierige menigte, die de komst der divizie uit de Krim verbeidde, wier aankomst door het ongunstige weder ter zee, tot dus ver verhinderd werd. Bij het zien van al die soldaten werd de landbouwer ten diepste getroffen, want daaronder bevond zich iemand, die hem de herinnering aan Pierre, door eene wonderbaarlijke gelijkenis, in het geheugen terugriep en die droevige herinnering vervolgde hem tot aan zijne woning.

Den avond van dienzelfden dag waren D. en zijne vrouw in eene treurige stemming aan den hoek van den haard gezeten, toen de deur van het huis plotseling geopend werd, een soldaat binnen trad en hem om den hals vloog. Het was Pierre en dezelfde soldaat dien de vader bij het [illegible] had opgemerkt. »Maar ik dacht dat gij gesneuveld waart!", zeide de vader na van de eerste aandoening bekomen te zijn. — »Gekheid, antwoordde Pierre," dat was eene afspraak die ik met een mijner kameraden maakte, om vinde terug te kunnen komen en de boeren diets te kunnen maken dat ik mij zelf weder levend heb getooverd."

ENGELAND.

LONDEN, 19 Jan. Lord Palmerston moet in een zeer dubbelzinnigen toestand verkeeren. Hij had de oostenrijksche voorstellen goedgekeurd in de verwachting, dat die door Rusland verworpen zouden worden, en de aanneming daarvan werpt het geheele gebouw zijner staatkunde voor de toekomst omver. Aan dezen toestand des ministers schrijft men de geruchten van suplementaire vredes-voorwaarden en den oorlogszuchtigen toon der dagbladen toe. Het laatste is opmerkelijk; op een enkele uitzondering na kunnen de groote bladen hun spijt, dat Rusland toegegeven heeft, ter naauwernood verbergen; het denkbeeld van wapenstilstand wordt krachtig bestreden; niet ophouden met strijden en krijgstoerustingen vóór dat de vrede geteekend is! zoo luidt de algemeene kreet. In welke gevoelens die oorlogzuchtige stemming haar oorsprong neemt, blijkt duidelijk uit de volgende regels, die wij in de *Sun* lezen:

»De vrede, die nu voor de deur staat is een vrede van *Calicot*. Polen blijft in ketens, het huis van Habsburg zegepraalt, Turkije blijft arm zooals te voren; Warschau blijft een uitdaging voor Duitschland. Engeland en Frankrijk zullen het gelag betalen, zonder er iets bij genoten te hebben. Frankrijk heeft dan ten minste nog zijn wederwraak voor Waterloo genomen, en zich gewroken op den doodelijksten vijand van Napoleon I. *Maar Engeland heeft volstrekt niets gedaan wat zijn rang als zeemogendheid waardig is.*"

— De *Severn* heeft gisteren te Southampton 521 soldaten met hunne officieren ingenomen. Deze troepen zijn naar Maltha bestemd.

— Een zeer ernstige zaak wordt voor het hof van Assises te Rugeley behandeld. De heer Palmer is beschuldigd van zijn boezemvriend, de heer Cook, vergiftigd te hebben. Bij de behandeling dezer zaak is een voorval ontdekt, dat door geheel Engeland indruk maakt. De *Coroner*, de heer Waid, die met het voorloopig onderzoek belast was, onderhield betrekkingen met den beschuldigde, en nam zelfs wild-geschenken van hem aan, waarmede hij te gelijkertijd instruktiën ontving, hoedanig hij een gunstig *verdikt* voor den beschuldigde kon verkrijgen. Men veronderstelt dat de heer Waid wegens omkoopbaarheid vervolgd worden zal.

— De firma William Scench, die voornamelijk met New-Foundland en Holland handel dreef, en algemeen geacht werd, heeft gisteren haar betaling gestaakt. Naar geruchten beloopt het passief £ 35.000.

— De *Times* zegt in zijn Nommer van jl. Zaturdag: »Wij gelooven dat wij vrede zullen verkrijgen, en de grond voor ons geloof ligt in het feit, dat de vrede niet onmisbaar voor ons is. Hoe veel de geallieerden gedaan hebben blijkt nu uit de mate der door Rusland gedane bewilligingen; en hiernaar kunnen wij eenigermate berekenen, hoeveel wij des noods nog aan Rusland zouden kunnen afdwingen."

Het blad besluit met eene brommende lofspraak op lord Palmerston waarvan de laatste woorden luiden: »Aan zijne moed, beleid, onwrikbare vastberadenheid en onvermoeide waakzaamheid hebben wij het te danken, dat wij nu met eere vrede maken, of met glans en hoop oorlog voeren kunnen. Zulk een vrede zal een passend slot zijn van een lang leven bestendig en zonder veel ondersteuning van partij-genooten of van het publiek, besteed om Ruslands plannen alom te dwarsboomen en te fnuiken, met eene volharding die Koning Willem III den grooten stichter van Europa's vrijheid niet onwaardig zoude zijn!"

— De *Morning Post* beweert dat men het vredes resultaat aan den aandrang van het Weener kabinet en de duitsche hoven bij Rusland te danken heeft. De oostenrijksche voorstellen zijn alle vijf aangenomen en Rusland heeft zich onvoorwaardelijk er aan gebonden, in de overtuiging dat het een derden veldtogt onmogelijk zou kunnen doorstaan. Op deze inleiding laat het blad echter volgen, dat men niet moet vergeten dat de goedgekeurde vijf punten niet alles bevatten, wat aan de westersche mogendheden noodzakelijk toeschijnt om zich met onderhandelingen in te laten. Toen het Weener kabinet aan Engeland en Frankrijk vroeg onder welke voorwaarden zij vrede zouden willen sluiten werd een bepaald en duidelijk antwoord gegeven. Op dit antwoord bouwde Oostenrijk zijne voorstellen, doch hij heeft den Tsar den geheelen en juisten inhoud onzer eischen niet medegedeeld en het zoude onbillijk jegens ons zelven en jegens Rusland zijn de openingen te beginnen, vóór dat de preliminairen zoo duidelijk en onmiskenbaar zijn vastgesteld, dat Rusland niet beweren kan in de onderhandelingen verstrikt te zijn, zonder de geheele strekking daarvan geweten te hebben en wij-zelven niet weder blootgesteld zullen zijn aan de manœuvres van eene slimme diplomatie. Zoo is bij voorbeeld, in de oostenrijksche voorstellen geen enkel maal gewaagd van de Alands eilanden, terwijl het toch naar wij gelooven, aan het licht zal komen dat lord Clarendon aan het Weener kabinet uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven, dat wij op de verpligting van Rusland om Bomarsund niet weder op te bouwen moesten blijven staan. Onder deze omstandigheden zal het de pligt der oorlogvoerenden zijn, Rusland, voor dat de opening der onderhandelingen kan plaats vinden, met hunne inzigten bekend te maken, om elke mogelijkheid van een verkeerd begrip daarvan te voorkomen. Deze voorstellen zullen naar wij vertrouwen, door Oostenrijk en Duidschland ondersteund worden. Neemt het Peterburger kabinet ze aan, dan volgen de onderhandelingen doch niet te Weenen, of te Parijs of Londen, maar in de eene of andere geschikte plaats. Ondertusschen mogen wij de geduchte toerustingen voor den voorjaarsveldtogt geen oogenblik staken.

— Het engelsche gouvernement heeft dezer dagen besloten aan de vrijwilligers, die bij de britsche landmagt dienst nemen, het uitgeloofde handgeld voortaan te doen uitbetalen zonder eenige korting voor de uitrusting. Daarvoor wordt tot nog toe een derde en dikwerf zelfs de helft ingehouden van den prijs, waarmede men den vrijwilliger uitgelokt heeft; dit is voor hem eene teleurstelling en schijnbare verongelijking, voor anderen eene afschrikking. Het besluit hetwelk daaraan een eind maakt, en de aanwerving van vrijwilligers veel gemakkelijker maar ook veel kostbaarder zal maken, zal, naar de verzekering der *United Service Gazette*, eerstdaags worden uitgevaardigd.

— Naar het bestuur der *Eastern Counties* spoorweg-maatschappij, welks direktie, zoo als van algemeene bekendheid is, een zeer slecht beheer voerde, is van wege de aandeelhouders voor korten tijd een onderzoek ingesteld. Sedert eenige weken zijn daardoor de dagbladen opgevuld met ontdekkingen van allerlei aard over deze aangelegenheid, die hier te meer belangstelling vinden, daar de engelsche spoorweg-maatschappijen grootendeels alle aan hetzelfde euvel mank gaan, en het publiek eindelijk verheugd is die zaken eens te kunnen bespreken. Volgens de thans openbaar gemaakte rezultaten van het onderzoek is het gebleken, dat bovengenoemde spoorweg op de schandelijkste wijze veronachtzaamd is; dat £ 200.000 op onwettige wijze aan eene andere industrieële maatschappij ter leen verstrekt zijn; dat pogingen zijn aangewend om eene uitstaande schuld van £ 31,341 heimelijk in te vorderen; dat voor £ 38.264, die tot den aanleg van eene geheel andere spoorweg-linie aangewend werden, de *Eastern Counties* baan gedebiteerd is; dat door het slechte beheer sedert 1851 een verlies van £ 50,000 is veroorzaakt, enz. Wat thans de aandeelhouders met hun zondenregister kunnen uitrigten, zal de ondervinding leeren. Zooveel is ten minsten zeker, dat het hieruit te volgen proces eene waarschuwing zal zijn voor de direktiën van andere spoorwegen, die evenmin in goeden reuk staan.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 18 Jan. Bij het laatste bal aan het hof, waarop de Keizer de heugelijke vredestijding mededeelde droeg Z. M. de russische St-George-orde, hetgeen zeer werd opgemerkt. De kardinaals Schwarzenberg en von Rauscher woonden dit feest bij. Prins Gortschakoff was afwezig, zijn tegenwoordigheid werd bij den graaf Buol vereischt, waar hij met andere diplomaten tot na middernacht bleef.

— Gisteren is de Keizer in de opera geweest. Het publiek in de loges en in het parterre stond bij zijn binnentreden als één man op en gaf door luide toejuichingen zijn blijdschap over de gebeurtenis lucht, die den vrede aan Europa hergeven moet.

— Volgens den *Presse* heeft de konferentie over het muntwezen het beginsel aangenomen dat het decimaal stelsel als bazis zal worden aangenomen.

— Z. K. H. Prins Albert van Pruissen is uit Dresden alhier teruggekeerd.

— In navolging van den hospodar van Wallachije heeft ook de hospodar van Moldavië de lijfeigenschap in zijne Staten afgeschaft.

— De generaal v. Stackelberg is heden door den Keizer in een gehoor ontvangen.

— De gezanten der westersche mogendheden zijn reeds wederom regtstreeks in verkeer met prins Gortschakoff gekomen. Gisteren voormiddag namelijk had op het ministerie van buitenl. zaken eene bijeenkomst van bedoelde gezanten plaats, waarbij ook de graaf van Arnim en de kolonel von Manteuffel tegenwoordig waren. Naar men verneemt, betrof deze bijeenkomst de uitwisseling van de instruktiën, welke de gezanten per telegraaf van hunne regeringen ontvangen hadden, betreffende den te sluiten wapenstilstand. Wat de konferentiën betreft, beweert men, dat deze in het begin der volgende maand zullen beginnen. Waar, is nog onbekend.

BERLIJN, 19 Januarij. De uiterste regterzijde heeft voor taktiek aangenomen om bij alle gelegenheden de konstitutie aan te vallen. Een harer redenaars de heer Waagner, oud redakteur der *Neue Pr. Zeitung* heeft voorgesteld de artikelen af te schaffen waarbij de vrijheid van geweten, de gelijkheid der standen enz. gewaarborgd wordt.

Een twintigtal leden zonder naam of invloed van dezelfde partij, hebben een wetsvoordragt aangeboden, waarin wordt voorgesteld de straf van stokslagen weder in te voeren. Het maximum der straf is op 30, het minimum op 15 vastgesteld; de vergrijpen waarop men die straf wil toepassen zijn bedelarij en landlooperij; ook zeggen de voorstellen dat zij met de meeste vrucht, de gevangenisstraf zou kunnen vervangen in gevallen van oproer, bankbreuk, diefstal, enz. Verzachtende omstandigheden zouden niet van de stokslagenstraf ontslaan.

— Uit Warschau wordt van den 18den gemeld: Prins Paskewitsch is door de geneesheeren opgegeven. Men kan uitwendig reeds het aanwezen van den kanker erkennen, welke den lijder de maag wegknaagt. Alle beweging is den Prins onmogelijk. Hij is thans nog aan de magnetische behandeling van den baron Klotz onderworpen.

— Door het russische gezantschap te Berlijn is de heer Poggenpoel, korrespondent in deze stad van *le Nord*, als kabinetskoerier, met dépêches naar Petersburg verzonden.

— Door toeval is onlangs in den beijerschen Paltz, de toegang ontdekt van eene, sedert eenige eeuwen ver geten en als toen onder den naam van »Goldgrude" bekende goudmijn, die op nieuw geëxploiteerd zal worden.

ITALIE.

ROME, 18 Jan. Men verneemt uit zekere bron dat Mgr. d'Ottajano, majordomus Zijner Heiligheid, binnen kort met het purper zal bekleed en vervangen worden door Mgr. Borremeo, de tegenwoordige *maestro di Camera*.

Met het nieuwe jaar is in de journalistiek eene gunstige verandering ontstaan. Het officieel blad heeft het voorbeeld gegeven, zijn formaat is vergroot en behelst behalve politieke artikelen, ook wetenschappelijke bijdragen, onderwerpen over kunst enz. De hoofdredakteur er van is de kanunnik D. Domenico Zanelli, sekretaris van den Kardinaal Marini. Bovenal verblijdt de *Civiltà Cattolica* zich in meerdere uitbreiding.

Door Z. H. is de kapucijner monnik, pater Luigi van Trente, tot apostolischen prediker benoemd.

De kortelings geleden ernstig ziek geworden fransche gezant bij den H. Stoel, de heer de Rayneval, is God dank zijne herstelling nabij. Zijne ziekte is voor de stad Rome eene gelegenheid geweest hem die diepe achting en innigste deelneming te betuigen, welke Frankrijks vertegenwoordiger bij alle klassen der bevolking zich heeft weten te verwerven.

TURIJN, 19 Jan. De hoog geprezene vrijheid van onderwijs draagt bereids vruchten. Het bewijs er van is, dat volgens het ministerieel besluit van 27 September des vorigen jaars, de kweekelingen die betalen in het provinciaal kollegie niet worden toegelaten. In de zitting der kamers van 9 dezer, gaf dit dekreet tot debatten aanleiding en de minister Lanza moest bekennen, dat eenigen tegen betaling in dat kollegie aangenomene kweekelingen handelooze knapen waren, die door hun slecht voorbeeld de overige met beurzen begunstigde leerlingen bedierven. Erger is het in de kweekschool voor den handel, die onder de bescherming van graaf Cavour staat; de jongelingen worden er niet ter misse geleid en door hunne leeraars bespot als zij het kerkelijk gebod tot onthouding op Vrijdag en Zaturdag willen in acht nemen. Ook in dit hooger onderwijs vertoonen zich geene verblijdende verschijnsels. Niet slechts wat de godsdienst betreft, maar ook in het politieke worden de schandelijkste en zeer revolutionnaire grondbeginselen voorgedragen. 't Is voldoende te weten, dat de heer Melegari, professor in de wetgeving, stellingen leeraart, die met den tekst der konstitutie in blijkbare tegenspraak zijn; dit moet evenwel niet hevreemden, want hij was een der sekretarissen van Mazzini, en verkraeg van een anderen sekretaris van Mazzini, van Farini, zijn professorale aanstelling.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 22 Januarij.

BEVALLEN (17 Jan.): W. D. M. Geesink, geb. Reuver, Z.
OVERLEDEN (16 Jan.): A. M. de Ruiter, 4 j.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 27,15	a —	Pruissische	f 34⅝	a —
Napelsche	- 26,50	„ —	Spaansche	- —,—	„ —
Div. in £St.	- 11,72½	„ —	Hamb. Russ.	- 34	„ —
Eng. Russen	- 11,72½	„ —	Russ. in Z. R.	- 35¼	„ —
Fransche	55½	„ —	„ Pap. „	- 10 5/16	„ —
Belgische	55⅝	„ —	Pools. in Fl.	- 26¾	„ —

Nat. Met. f 29.85. Spanje Buitenl. f 11.70. Portug. f 11.72½.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,70 a	9,85
Oude Gerande Dukaten	» 5,55 »	5,65
Wigtige Souvereinen	» 11,75 »	11,85
» Pistolen	» 9,55 »	9,65
Stukken van 20 Francs	» 9,30 »	9,40

Baren Goud en Specien à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 11 à 11½ pc.

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters	per Stuk f 2,55 à	2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33 »	2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65 »	2,70
Fransche	» 2,70 »	2,75
Pruissische Daalders	» 1,74 »	1,77
Zilver 1000 à 980	f —,— à	—,—
» 900 » 700	» 104,20 »	104,70

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		19 JAN. 4½ u.	gebl.	21 JAN. 4½ u.	gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63 9/16	63½	63⅝	63 9/16
Dito Dito	3 »	75⅝	75⅝		
Dito Dito	4 »	93¾	93¼	93 9/16	93⅝
O. I. Leening 1844	4 »		93¼		
Amortisatie	3½ »	91			
Handel-Maatschappij	4½ »	130			
Aand. Arnh. Spoorweg	4½ »		100		
D.to Hollandsche dito					
Obligatiën	4½ »				
Maatschappij van Weld.	4 »				
Aand. Ned. Bank.	»				
België, Certifikaten	2½ »				
Dito *Rothschild*	2½ »	51¼	51½	51¾	51¾
Frankrijk, Obligatiën	3 »				
Spanje, Onbep. Stukken	1¼ »	22½	22 7/16	22⅝	22⅝
Nieuwe	3 »	40⅞	40⅝	40¾	
Binnenlandsche	3 »	35 15/16	35¾	36⅛	36⅛
Cert. Coup. Sp. Com.		4¾	4 11/16	4¾	4¾
Amortisable Schuld		6⅝	6½	6⅝	6½
Portugal, te Londen	3 »	43	43	43¼	43⅛
Dito Uitgestelde					
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 »	101¾	101¼	101½	
Dito A°. 1828—1829	5 »	101½	100¾	101	
Negot. 1831 en 1833	5 »	84			
Nieuwe Engelsche	4½ »	90¼	90		
Negot. 1840	4 »	78¾	78½	79	78½
Dito *Stieglitz*	4 »	77¼	76¾	77¼	
Dito Nieuwe	4 »				
Certifikaten te Hamburg	5 »		84¾	85	
Inschr. op 't Grootboek	6 »	58¾	58½		
Dito Certifikaten	6 »	59½	59⅜	59¾	
Polen, Obligatiën	4 »	72½	72	72¾	
Aandeelen 1835		143½	143½	143½	
Oostenrijk, Metalliek	5 »	68¼	68⅜	68⅞	
Dito Nationale	5 »	70¼	70 9/16	71	
Dito 1847	2½ »	35¾	35¾	36	35 15/16
Dito 1851 en 1852	2½ »	35¾	35¾	36	35 15/16
Dito Nieuwe	5 »	78¾	78½	79½	79
Dito 1854	5 »	78¾	78½	79½	79
Weener Bank	5 »				
Dito	4 »	74			
Aand. met Loting fl. 250	f				
Nieuwe dito 1854		282			
Pruiss. Aand. 1854	3½ »		197	197½	
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	»		1 9/16	1⅝	
Dito Orig.			1¼	1 5/16	
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 »		104		
Sardinië, te Londen	5 »				
Denemarken, dito	5 »				
Louisiana, te Londen	5 »				
Brazilië	5 »	98½	98¾		
Dito 1843	5 »		97¼		
Mexiko, te Londen £ 100	3 »	19 15/16	20	20⅛	
Dito Onbepaalde	3 »	19 15/16	19⅞	20 1/16	20 1/16
Peru	4½ »				
Grenada, dito à £ 100	2½ »	19⅛	19	19 5/16	
Dito Uitgestelde		6⅞	6⅞	7	
Ecuador		3 7/16	3 7/16		
Venezuela, te Londen	4½ »	26¼	26¼		
Dito Uitgestelde	1½ »	11½	11⅝	11½	
Grieken Bl. à £ 100	5 »				

N. 5 pCt. Stieglitz 84, ¾, 85; O. 5 pCt. id. 84, ¾, 84; Ven. onb. 25⅞, 26; Ecuador onb. 3 7/16; Gren. onb. 19, 5/16; Grieken onb. 5⅞, 6⅛.

Bij uitgebreiden handel waren binnenlandsche fondsen een weinig aangeboden, spaansche prijshoudend, de oostenrijksche bij groote omzettingen zeer vast, zuid-amerikaansche gewild, met veel handel in Grieken. De markt sluit zeer willig.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 4 pCt. Diskonto 4 pCt.

Wisselkoers.

Parys	2/m.	f 55⅝	Livorno	2/m	f 39
»	zigt	» 55⅞	Napels	»	» 87
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.73
»	zigt	» 55½	Weenen	6 w.	» 32
Madrid	3/m.	» 241	Augsburg	»	» 35½
Cadix	»	» 241	Frankfort	»	» 98⅝
Seville	»	» 240	Hamburg	2/m.	» 34 15/16
Bilbao	»	» 240	»	zigt	» 35¼
Lissabon	»	» 41¼	Londen	2/m.	» 11,70
Porto	»	» 41¼	»	zigt	» 11,82½
Genua	2/m.	» 45⅝	Rotterdam		» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 21 Jan. Belg. leen. 2½ pc. 53¼. Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. 95½; Spanje 1—3 pc. 22½; Binnenl. 3 pc. 36⅛; Romeinen 5 pc. 75⅞; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 72¼

PARIJS, 21 Jan. Fransche 4½ pc. 94.—; 3 pc. 67.70; 3 pc. Spanje 36½; id. 1¼ pc. 22; 5 pc. Met. —; Rom. Leen. —.

LONDEN, 21 Jan. Consols 89⅞, 3 pc. Spanje buitenl. 39½, 1¼ pc. dito 22⅜; Comité-Bewijzen 4⅝; Passive 6 5 pc Rusl. 99; 4½ pc. dito 90; 4 pc. Holl. 95; 2½ pc. id. 64; 5 pc. Sardinië 86; Brazilië 100, 4½ pc Peru 76; Gren. uitg. 6½; id. werk. 19½; 3 pc. Mexiko 20; Turkije —; 4 pc. Portugal 42½; Nieuwe Ecuador —; Wissel op Amst. — —.

WEENEN, 21 Jan. Met. 5 pc. 79; id. 4½ pc. —; Bank-Aktien 928; Wissel op Londen 10.37, Amst. —; Parijs 123½; Goud —; Zilver 9¼; Nieuwe Leening 99¾

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 22 Januarij.

Een partij dozen nieuwe Smyrna Vijgen, gisteren in veiling, bedongen f 18 a 23 p. kwal.

De 80 p. Manilla Tabak, gisteren in veiling, zijn verkocht voor 37½ a 126 c, dooreen 58 c., de 73 cer, Havana zijn gedeeltelijk verk. en opgeh. van 31 a 90½ c., de 28 cer. Yara opgeh. voor 55 c., de 14 cer. Cuba verk. voor 33½ c., de 56 p. Java opgeh. voor 40 a 52 c. en van de 25 p. Manilla Tabak zijn 9 p. verk. voor 36½ a 37½ en 16 p. opgeh. voor 9 a 75 c.

Uit de eerste hand zijn gisteren verkocht 37 v. Maryland Tabak, per *Missisippi* en 75 p. Manilla Cagayan, zeilende er *Pampero*.

GRAANMARKT

Tarwe zonder handel.

Rogge bij partijen op nieuw lager afgegeven; 120, 123 ℔ Donau f 342, 354.

Garst zonder handel.

Haver lager afgegeven: 88 ℔ dikke f 155.

Boekweit slap en lager: 124 ℔ Roozendaalsche f 288.

Op 9 vaten Olie in April ek. 100; Sept. en Oct. 81½ £. *Raapolie* op 6/w f 56; Vliegend f 55, 54; 1° Mei ek. f 51, 50½, 1; Sept., Oct., Nov. en Dec. f 45½, ¾; ½, 45. *Lijnolie* op 6/w. f 41¼; Vliegend f 40; 1°. Maart, April en Mei ek. f 39, 38½. *Hennepolie* op 6/w. f 53½; Vliegend f 52.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

BELVOET, 21 Jan. Voor den wal: Van Beest Holle, J. O. Schotel, en Overgaauw, Johanna Maria, beide Batavia.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 21 Januarij, in het O. Z. Heeren Logement.

1. Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Keizersgracht, CC 716 f 11950, f 550, R. W. Hartgerink. — 2. Huis, Tuin en Erve te Driebergen, N°. 214 à 216; f 5150, f 1600, B. Langerhuizen. — 3. Dito, Prinsengracht, CC 470; f 9000, f 2.0.. P. Subiese — 4 Huis en Erf, Kalverstraat, E 54; f 9300 f 1000, J. van Dokkum. — 5. Huis, Achterhuis en Erve Nieuwendijk, H 43; f 12000, Opgehouden. — 6. Huis, Tuin en Erve, Prinsengracht, AA 516; f 9950, f 175, H. A. Baarslag. — 7. Huis en Erve, Kloveniersburgwal, K 182; f 7000; R. W. Hartgerink — 8 Twee Kampen Wei- en Hooiland, Gem. Ilpendam, in den Ilp, groot b. 2.7670; f 1900, Opgehouden. — 9. Huis en Erve, Haarlemmerdijk, UU 237; f 750, f 150, J. W. Rademaker — 10. Dito, Groote Houtstraat, UU 84; f 1175, f 9, L. Gijselman. — 11. Een ledig Erf, Groote Houtstraat, alsmede den Opstal van eene houten Loods N° 2700 à 2702; f 42, f 10, J. F. Schuite — 12. Huis en Erve, Prinsengracht, GG 580; f 4025 - 13. Huis, Achterhuis en Erve, als voren, GG 581; f 4100; te zamen f 8125, f .. E. H. Coers. — 14. Huis en Erve, eerste Leliedwarsstraat, MM 466; f 1400, f 2, A. Nieuwenhuys. — 15 Dito, naast het vorig Perceel, MM 465; f 1400, Opgehouden

Voor de Syrische Missie.

Van N. N. f 2.

Advertentiën.

Wordt gevraagd tegen 1° Mei 1856, een bekwaam **KOPERSLAGERS KNECHT** en ook een **LEERLING** in dit vak, beide van de R. C. Godsdienst en goed gedrag. Brieven *franco* aan het Hulpkantoor der Brievenpost te Megen, lett. D. (1707).

Bij J. R. VAN ROSSUM te Utrecht is verkrijgbaar ten voordeele der Syrische Missie:

DE VIJFDE DRUK VAN

DE HERLEVENDE KERK IN SYRIE.

Mgr. IGNATIUS ANTONIUS SAMHIRI

Patriarch van Antiochië.

DOOR J. W. CRAMER.

Prijs 15 Cents.

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN en J. S. DE HAAS is van de ...

DE GEBRUIKEN EN PLEGTIGHEDEN

DER

Roomsch Katholieke Kerk,

Met Geschiedkundige Aanteekeningen, ten dienste der Katholieke Jeugd. Vrij naar het Hoogduitsch, van

JOZEF ANTONY,

Hoogleeraar te Munster.

door H. J. SONJEE, R. C. Pastoor te Noordwijk.

Tweede herziene druk.

Prijs 25 Cents.

De Uitgevers hebben den prijs van dezen 2den druk van dit voor de Jeugd zoo nuttig werkje 10 cents lager gesteld dan den eersten druk, om het boekje, dat door vele Heeren Geestelijken wordt aangeprezen, meer algemeen te verspreiden.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.